

सर्वनामयुक्च्छब्दः। तस्य त्रिषु लिङ्गेषु
समानि रूपाणि । (एकविंशतिविभक्तिषु तस्य
रूपाणि ।) यथा । लम् १ युवाम् २ यूयम् ३ ।
त्वाम् ४ युवाम् ५ युष्मान् ६ । त्वया ७ युवाभ्याम्
८ युष्माभिः ९ । तुभ्यम् १० युवाभ्याम् ११
युष्माभ्यम् १२ । त्वत् १३ युवाभ्याम् १४ युष्मत् १५ ।
तव १६ युवयोः १७ युष्माकम् १८ । त्वयि १९
युवयोः २० युष्मासु २१ । (द्वितीयाचतुर्थी-
वहोनामेकवचनद्विवचनबहुवचनविभक्तिषु तस्य
रूपान्तराणि यथा । द्वितीयेकवचने त्वा ।
चतुर्थीवहोरेकवचने ते । आसां द्विवचने वाम् ।
आसां बहुवचने वः । श्लोकपादे वाक्यादौ
च-वा-हा-ह-एव-शब्दयोगे अदर्शनायदर्थ-
घातुयोगे च न स्युः ।) इति आकारणम् ॥
यथा,—

“युष्मत्कृते खड्गनगजनाच्च ।

शिरो मदीयं यदि याति यातु ।

नीतानि नाशं जनक्रान्तायार्थं

दृशाननेनापि दृशाननानि ॥”

इति सुक्तिवादे गदाधरः ।)

यूः, स्त्री, यूपः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ६८ ॥
यूकः, पुं, (यौतीति । यु + “अजियुधूनीभ्यो
दौर्घच् ।” उणा० ३ । ४७ । इति कन्
दौर्घच् ।) मत्कुण्डः । इति जटाधरः ॥

(यथा, सुश्रुते रुजस्थाने ३१ अध्याये ।

“यूका ललाटमयान्ति बलिं नाश्रन्ति वायसाः ।

धैर्यां वापि रतिर्नास्ति यातारस्ते यमालयम् ॥”)

यूका, स्त्री, (यूक + स्त्रियां टाप् ।) मत्कुण्डः ।

यूनी इति उज्ज्व इति च भाषा । तत्पर्यायः ।

केशकौटः २ खेदजः ३ षट्पदः ४ । इति

राजनिर्घण्टः ॥ पात्नी ५ बालकर्मिः ६ । इति

जटाधरः ॥ (यथा, मनौ । १ । ४५ ।

“खेदजं दंशमशकं यूकामचिकमत्कुण्डम् ।

उग्रमृषोपजायन्ते यच्चान्यत् किञ्चिदौदृशम् ॥”

क्रिमिविशेषः । तद्वयथा,—

“नामनो विंशतिविधा बाह्यास्तत्र मनोज्ञवाः ।

तिलप्रमाणसंस्थानवर्णाः केशप्रभराश्रयाः ॥

बहुपादाश्च स्रग्वाश्च यूका लिखाश्च नामतः ।

द्विधा ते कोटपिडकाः कङ्कगण्डान् प्रकुर्वते ॥”

इति माधवकरसंग्रहोत्तरविनिश्चये क्रिम्यधि-
कारे ॥

“क्रिमयो द्विविधाः प्रोक्ता बाह्याभ्यन्तरसम्भवाः ।

बाह्या यूकाः प्रविष्टाः स्युः किञ्चुलकास्तथा-
न्तराः ॥

सप्रधा हि भवेद्बाह्याः बहुधा चान्तःसमुद्भवाः ।

तेषां वक्ष्यामि संभूतं बाह्यानाभ्यन्तरे वृथाम् ॥

रूचादति बलात् खेदाच्चिन्तया शोचनादपि ।

कफघातुसमुद्भूतास्तौख्या यूका भवन्ति हि ॥

यूकाः क्षयाः पराः श्वेतास्तृतीयाश्चर्मैश्चि
स्थिताः ।

रूक्षातिविकटा रूचाश्चर्माभाश्चर्मैयूकिकाः ॥

चतुर्थी विष्ककी नाम वर्तुणा मूत्रसम्भवा ।

मत्कुण्डाद्याश्च पञ्चम्यो बाह्योपद्रवकारिणः ॥
यूका मस्तकसंस्थाने श्वेता वक्षन्निवासिनौ ।
चर्मैयूका नेत्रचर्मै स्त्रय्यौ रोमणि यष्टिका ॥”
इति चारीते चिकित्सितस्थाने पञ्चमेऽध्याये ॥
यूकानाशकौषधं यथा, कामरत्ने ।

“विद्वङ्गम्योत्पलकल्कयोगात्

गोमूत्रसिद्धं कटुतेजसेतत् ।

अभ्यङ्गयोगेन शिरोरुहायां

यूकादिनीचाप्रचयं निहन्ति ॥

गोमूत्रेण बलान्मूलजेषो यूकानिवारणः ।

पारदं महैयेन्निलकण्ठयुस्तुरजत्रैः ॥

नागवल्लीद्रवैश्चाथ वखखखं प्रलेपयेत् ।

तद्दृक्खं वेष्टयेन्नौलो धार्यं यामत्रयं तथा ॥

यूका पतन्ति निःशेषान्मस्तकान्नाच संशयः ।

दिनिश्रानवनीतेन सेपाभ्यौलौ प्रकण्डुतुत् ॥

नीलोत्पलं तिलं यष्टि सधपं नागकेशरम् ।

धात्रीफलं समं पिष्ट्वा सेपो यूकानिवाशनः ॥

निश्रागन्धकगोमूत्रं विद्वङ्गकटुतेजकम् ।

पारदेन समं महैयं सेपो यूकानिवारणः ॥”

इति केशस्य यूकादिनिवारणम् ॥

परिमाणभेदः । यथा, मार्कण्डेये । ४६ । ३७ ।

“परमागुः परं रुष्यं चसरेगुम्भैश्चौरजः ।

बालागुश्चैव निष्काश्च यूकां चाथ यवोदरम् ॥”

यूतिः, स्त्री, (यु + “जतियूतिजूतिवातिहेतिकौर्ष-
यश्च ।” ३।३।६७ । इति क्तिन् निपातनादौर्घ-
त्वञ्च ।) मिश्रणम् । इति सुम्बोधयाकर-
णम् ॥ (यथा, भट्टिकाये । ७ । ६६ ।

“करोमि वो वष्टिर्यूतीन् पिवञ्चं पाणिभि-
र्दृशः ॥”)

यूधं, स्त्री, (यु मिश्रणे + “तिथष्टृष्टृगूथयूथप्रोधाः ।”

उणा० २ । १२ । इति धक्प्रत्ययेन निपाति-
तम् ।) सजातीयसमूहः । इत्यमरः । २।५।४१ ॥

(यथा, रामायणे । २ । ५४ । ४१ ।

“तत्र कुञ्जरयूथानि ऋगयूथानि चैव हि ।

विचरन्ति वनान्नेषु तानि त्रस्यसि राघव ! ॥”)

यूथनाथः, पुं, (यूथस्य नाथः ।) वन्यकरिणां

समूहस्य ईश्वरः । तत्पर्यायः । यूथपः २ ।

इत्यमरः । २ । ८ । ३५ ॥

यूथपः, पुं, (यूधं पातीति । पा + कः ।) अरण्य-
हस्तिनां प्रधानम् । इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा, श्रीमद्भागवते । ६ । १५ । २८ ।

“घोरमाहाय परशुं सत्तुं वस्मैकान्मूकम् ।

अन्धघावत दुर्मेयो ऋगेन्द्र इव यूथपम् ॥”

प्रधानमात्रे च । यथा, महाभारते । १।१८।५ ।

“राजा पाण्डुर्महारथ्ये ऋगयाननिषिविते ।

चरन् मेथुनधर्मैश्च दृशं ऋगयूथपम् ॥”)

यूथभ्रष्टः, पुं, (यूथादृभ्रष्टञ्जितः ।) यूथात्

पलायितहस्ती । इति शब्दमाला ॥ (यूथ-
भ्रष्टमात्रे, त्रि । यथा, श्रीमद्भागवते । ४ ।

२८ । ४६ ।

“यदा नोपलभेताङ्गायुष्माञ्च पलुरधंती ।

आचीतु संविभ्रष्टया यूथभ्रष्टा ऋगी यथा ॥”)

यूथिका, स्त्री, (यूधं पुण्यदृष्टमस्या अस्तीति । यूथ
+ ठन् । टाप् ।) पाठा । इति राजनिर्घण्टः ।
अम्बानकः । इति मेदिनी । के, १४४ ॥ पुण्य-
विशेषः । यु इ फुल इति भाषा ॥ (यथा, मेघ-
दूते । १ । २८ ।

“विश्रान्तः सन् ब्रजववनदीतीरजातानि सिञ्चन्
उद्यानानां नवजलकण्ठैर्यूथिकाजालकानि ॥”)

तत्पर्यायः । गणिका २ अम्बठा ३ भागधौ ४ ।

सा पीता चैत् हेमपुथिका । इत्यमरः । २ ।

४ । ७१ ॥ यूथी ५ प्रहसन्ती ६ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ शिखण्डिनौ ७ वासन्ती ८ । इति

रत्नमाला ॥ बालपुथिका ९ बहुगन्धा १०

भृङ्गानन्दा ११ । अस्या गुणाः । खाडुत्वम् ।

शिथिलत्वम् । शर्करानिपित्ताहृत्घ्नानाना-
त्वग्दोषनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

अपि च ।

“यूथीयुगं हिमं तित्त कटुपाकं सरं लघु ।

मधुरं तुवरं हृदां पित्तघ्नं कफघातकम् ।

त्रयासमुखदन्ताक्षिशिरीरोगविषापहम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

(तथा च सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ४५ अध्यायः ।

“पटोलश्लेष्मसुनिषस्ययूथिकां

वटातिसुक्ताङ्गुरमिन्डवारजम् ॥”)

यूथी, स्त्री, (यूथ + अश्रं आद्यच् । ततो ङीष् ।)

यूथिका । इति शब्दरत्नावली ॥

यूथीनः, पुं, (यूधं पातीति । यूथ + खः ।)

यूथपः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

यूनिः, स्त्री, योगम् । मिश्रणम् । इति सिद्धान्त-
कौमुदी ॥

यूनी, स्त्री, (युवन् + ङीष् । “श्वयुवमघोनाम-
तद्धिते ।” ६ । ४ । १३२ । इति वस्य उत्वम् ।)

युवती । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,—

“यूनी काममयी दुनोति हृदयं वैध्यभावा-
दधुः ॥”

इति कलापे श्वयुवमघोनाश्चित्स्त्रजे कुलचन्द्रः ॥)

यूपः, पुं, स्त्री, (यौति मिश्रयतीति । यूथेते युच्यते-
ऽस्मिन्निति ऋग्भाष्ये सायणः । १ । ५१ । १४ ।

यदा, यु + “कुयुभ्यां च । उणा० ३।२७ । इति

पः दौर्घत्वञ्च ।) यज्ञे पशुवन्धनकाष्ठम् । इत्य-
मरः । २ । ४ । ४१ ॥ तस्य परिमाणार्थिण्या ।

सुती ।)

“चतुर्हस्तो भवेद्यूपो यज्ञष्टकसमुद्भवः ।

वर्तुणः शोभनः स्थूलः कर्तव्यो वृषमौलिकः ॥”

भवित्ये ।

“विल्लस्य वकुलस्यैव कलौ यूपः प्रशस्यते ।”

इति सामवेदिष्टोत्सर्गोत्तरम् ॥

यूपः, पुं, (यु + पः । दौर्घञ्च ।) जयस्तम्भः । याग-
स्तम्भः । इत्युणादिकोषः ॥ (यथा, रघुवंशे । ६।३८ ।

“संयामनिर्विष्टसहसबाहु-
रहादृष्टद्वीपनिखातयूपः ।

अनन्यसाधारणराजशब्दो
वभूव योगी किल कार्तवीर्यः ॥”)